

El mateix dia que el celebrarem habillats amb vestit tradicional (que no típic que sona a folclòric). Hèctor de Rassones, formidable càmera de la nostra TV autonòmica, realitzà un estupend reportatge emés al telediari del migdia següent. Tota València va presenciar passos de la nostra dansa i opinions de diversos balladors. Mari Carmen de Gori explicà que: "es

diverses vegades, des de aquestes pàgines de Tossal-Gros com ens dolia l'absència, en una festa popular, dels nostres majors. Sigui doncs benvinguda i repetida any rere any aquesta bona pensada.

Aquetes jornades tenen així mateix el seu moment gastronòmic competitiu. El concurs nocturn de paelles compta amb una mitjana

satisfet.

L'Arraval de València va ser l'escenari per córrer els bous de vila, entre el carrer Nou i la Farmàcia. A causa de les severes mesures de seguretat totes les entrades i eixides de bous, tant de vila com de plaça, es realitzaren en circuit tancat. Això afavoreix presenciar doble espectacle perquè tota eixida acaba en entrada i viceversa.

Orient aportà dos bous per embolar al escenari únic i també tancat de la plaça (la seguretat preval). Estrenavem piló estable i això ha suscitat opinions varies. Per unanimitat tots creiem més espectacular embolar des de darrera el piló que des de l'abric del banc, per tant s'aprovà la idea. La disparitat de criteris esdevé en quan a la col·locació. Diuen que està massa arrimat a l'Ajuntament, que això no permet igual visió de la jugada a tots els assistents, que no permet una bona estirada de corda perquè els estiradors deuen situar-se baix del cadafal dels músics i si, per una banda, allí no

compon d'unes jotetes, unes danses processonals i una sèrie de balls que s'han anat afegint", Philip de la Furianta ens assabentà que "ho ballen totes les edats". Cinta Moliner digué "els xiquets aprenen abans a ballar el Ball del Plà a la falda de les mares i les àvies que a caminar". Núria de Córdoba confirmà que "ningú imagina unes festes sense Ball del Plà". Malgrat programar-se en horari infame, encaixonat entre el sopar i la verbena, malgrat ser itinerant de la plaça d'Espanya a la Cervantes, gaudeix d'un nivell formidable d'apreci i participació. L'altre ball, el moure l'esquelet, si escoltem els entesos va ser molt bó totes les nits. Només el 23, el darrer dia, va fluixejar una miqueta. També es recullen opinions que es noten a faltar més cantants femenines, ja que, creuen, són més divertides i marxoses. Si el portar bones orquestres fou una bona iniciativa no menys positiva va ser la idea de donar accés gratuït als jubilats. Hem insistit,

anual de trenta-cinc intervinents, fidels i entusiastes. Obtingueren premi Rafa Villaplana, la Colla 2000 i Àlvaro. Els concursants van eixir, més que cap any, amb els ulls plorosos. No corria ni gota d'aire i el fum va fer molta nosa.

En tota festa d'Agost no poden faltar els bous: de vila, embolat, de plaça, de nit, de quintos, de xiquets... Crec poder afirmar haver presenciat els millors bous des de que tinc ús de raó. Comparteixen opinió els molt entesos companys de cadafal que per sort vaig tenir. Comptarem dos ramats, el de Parejo de Cabanes i Borrós.

Els bous de vila de Parejo van aburrir soberanament. Tots ells, sense excepció, no es van moure de la punta del carrer. No entenc si els asustava el carrer tan ample, els cadafals parats als costats o la inseguretat de l'asfalt. Fóra quina fos la qüestió no van voler res. Els bous d'Orient van ser corredors, no van evidenciar perill i el públic quedà

